

som ikke kan blive aldersrentenydende? Jeg tvivler ikke om, at det vil blive Ræsonnementet. Men jeg vil minde om, at man har ræsonneret saaledes, hver Gang en ny social Opgave er blevet taget op. Man har altid begyndt i det smaa, begyndt med Smaabeløb, som paa ingen Maade var afskrækkende, men det er ved alle disse Sager, efterhaanden som Udviklingen er skredet frem, endt i det store, og den højtærede Minister og de ærede Flertalspartier kan være ganske overbevist om, at det ogsaa vil blive Tilfældet for denne Sags Vedkommende. Jeg tror derfor, dette trænger til en langt grundigere Overvejelse end den, det hidtil har faaet, og jeg føler mig overbevist om, at man maa forlægge Tidspunktet til en saadan Reforms Gennemførelse et betydeligt Stykke ud i Fremtiden, inden vort Samfund virkelig kan antages at blive i Stand til uden at forløfte sig at tage nye sociale Opgaver op.

De Forslag, som Flertallet her stiller, har jo den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Holger Larsen) søgt at gøre Rede for i udgiftsmæssig Henseende, og den ærede Ordfører kom, hvis jeg ikke hørte fejl, til det Resultat, at hvis det socialdemokratiske Flertals Ændringsforslag gennemføres, vil det betyde 3 à 4 Mill. Kr. mere end det, der nu anvendes til Aldersrentens Praktisering. Jeg maa unægtelig sige, at dette forbavser mig ikke saa ganske lidt; thi den højtærede Minister havde jo beregnet, at hans Forslag vilde blive 19½ Mill. Kr. dyrere end den hidtil gældende Aldersrentelov; og da jeg føler mig fuldt overbevist om, at paa Skalaen kan man ved Flertalspartiernes Forslag højest spare 5 Mill. Kr., nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at Flertallets Forslag gennemført vil betyde en forøget Udgift paa 14—15 Mill. Kr. Nu forstaaer jeg nok, at den ærede Ordfører kom til de Resultater, han kom til, fordi han gaar ud fra, at det Skøn, der overlades til Kommunerne, vil blive udøvet saaledes, at der kommer en Nedgang i de Udgifter, der er beregnet paa Grundlag af den højtærede Ministers Tvangssystem. Den ærede Ordfører regnede f. Eks. med, at naar Ydelsen af Procenttillægget til de gamle fra 70 Aar opefter overlades til Kommunernes frie Skøn, vil man ikke naa op til 4½ Mill. Kr., som Ministeren havde beregnet, men Kommunerne vil højest anvende et Par Millioner Kroner — det var vist det, den ærede Ordfører regnede med.

Naar den ærede Ordfører siger, at han tillægger det Betydning, at der nu bliver Ro om den Sag, maa jeg dertil sige, at han

netop vil opnaa at tilvejebringe en Mark, af hvilken Uroen fremtidig kan vokse op. Thi saa godt kender vi den ærede Ordfører og hans Parti, at de „karrige“ Kommunalbestyrelser, som ikke vil give disse 10—15—20 pCt. — hvilket altsaa skulde medføre den Besparelse, som den ærede Ordfører regnede med —, vilde blive Genstand for hans og hans Partis særlige Bevaagenhed i Agitationen med Hensyn til deres Karrighed og Mangel paa Forstaaelse af, hvad Situationen overfor disse gamle Mennesker krævede. Dér vilde det ærede Medlem og hans Parti ikke finde Ord, der var stærke nok; og jeg tvivler ikke om, at til syvende og sidst — mange Mennesker ønsker jo Fred i Huset, selv om det koster noget — vilde det bevirke, at den Besparelse, den ærede Ordfører her har regnet med, i Løbet af kort Tid vilde være forsvundet. Vi føler os da i høj Grad paa gyngende Grund ogsaa med Hensyn til de Udgiftsbeløb, som nærværende Forslag vil foranledige; og paa Grund af, at det efter vor Opfattelse er et daarligt affattet Forslag, som betyder et baade teknisk og praktisk stort Tilbageskridt fra det bestaaende paa en Række Punkter, maa vi bestemt fraraade det høje Tings Medlemmer at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Jeg skal afholde mig fra en Omtale af det Mindretalsforslag, som er stillet under Nr. 1 af det konservative Folkeparti, et Forslag, som gaar ud paa en Forhøjelse af Taksterne for de økonomisk svagest stillede med ca. 10 pCt. Jeg misforstaaer ikke Hensigten med dette Forslag, men jeg tror ikke, det vilde føre til, at Hjælpen gives dér, hvor Trangen er størst, og begrænses dér, hvor den kan begrænses, saaledes at der ikke kommer væsentlig forøgede Udgifter.

Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, har jo stillet Ændringsforslag Nr. 2 til den gældende Lov om Aldersrente, et Ændringsforslag, som indeholder i alt 7 Punkter. Jeg skal ikke i Einzelheder gennemgaa disse Forslag, som jeg gaar ud fra, at det høje Tings Medlemmer har gjort sig bekendt med, men jeg skal kun sige, at det Ændringsforslag, som har Undernummer 1 under Nr. 2 blandt Ændringsforslagene, og hvori der opstilles en ny Skala for Ydelse af Aldersrenten, har Mindretallet stillet for at imødekomme en Opfattelse, som er blevet ret almindelig i visse Kredse, nemlig at den gældende Aldersrentes Sats giver for lidt til dem, der intet har, og for meget til dem, der har Indkomst og Formue af betragtelig Størrelse, og navnlig ved, at den medtager for mange saadanne Personer. Jeg er af den